

30 Οκτωβρίου, 1996

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 549/95)

-
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Προσφορές — Έννομο συμφέρον αποτυχόντος προσφοροδότη — Διάφορο εκείνου του αποκλεισθέντος προσφοροδότη αλλά και του εννόμου συμφέροντος προβολής συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως — Το ζήτημα της κρίσης του κύρους της προσφοράς προσφοροδότη, που κρίθηκε έγκυρη κατά τη διαδικασία των προσφορών, εντός της διαδικασίας της προσφυγής που ο ίδιος άσκησε. 5
- Προσφορές — Όροι και προδιαγραφές — Ανταπόκριση των προσφορών — Κρίση επί τεχνικών θεμάτων — Δεν επεμβαίνει το Δικαστήριο. 10
- Προσφορές — Κατακύρωση — Κριτήρια — Εξωγενές κριτήριο — Περιστάσεις υιοθέτησης εξωγενών κριτηρίων στην κριθείσα περίπτωση — Η κατακύρωση παράνομη. 15
- Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε την κατακύρωση προσφοράς ηλεκτρονικών εργασιών στο ενδιαφερόμενο μέρος ενώ η προσφορά της ίδιας επικρατούσε έως και πριν από το τελικό στάδιο ως η καλύτερη και χαμηλότερη. 20
- Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:
1. Οι αιτητές κρίθηκαν έγκυροι προσφοροδότες και νομιμοποιούνται να προσφύγουν πάνω στη βάση αυτή. Για να κριθεί τώρα ότι 25

5 η προσφορά τους δεν ήταν έγκυρη θα πρέπει να αναθεωρηθεί το εύλογα επιτρεπτό της κρίσης της Αρχής πως ήταν έγκυρη, πράγμα που δεν μπορεί να γίνει στο πλαίσιο της προσφυγής που ήσκησαν οι ίδιοι κατά της κατακύρωσης υπέρ του ενδιαφερομένου προσώπου.

10 Ο ισχυρισμός των καθ' ων η αίτηση πως οι ίδιοι οι αιτητές άνοιξαν την πόρτα για εξέταση αυτού του θέματος αφού αμφισβήτησαν την εγκυρότητα της προσφοράς του ενδιαφερομένου προσώπου, παραγνωρίζει το δικαιοδοτικό ζήτημα.

15 2. Πρώτο θέμα είναι ακριβώς το αναφερόμενο στην ανταπόκριση της προσφοράς του ενδιαφερομένου προσώπου στους όρους. Ορισμένα από τα φωτιστικά της προσφοράς πράγματι, όπως διαπιστώθηκε, δεν ανταποκρίνονταν στις προδιαγραφές. Ίσχυε όμως το ίδιο και σε σχέση με όλες τις άλλες προσφορές που είχαν υποβληθεί, περιλαμβανομένης και εκείνης των αιτητών και το δικαστήριο υιοθετεί την κατάληξη του Δικαστή Νικήτα πως, κάτω από τις περιστάσεις, στην ουσία οι αιτητές ανεπίτρεπτα επιδοκιμάζουν και αποδοκιμάζουν επί του ίδιου θέματος. Τα μη ανταποκρινόμενα φωτιστικά της προσφοράς των αιτητών ήταν λιγότερα αλλά εκείνο που έχει σημασία στο πλαίσιο των ιδιαιτεροτήτων του συγκεκριμένου διαγωνισμού είναι η φύση της παρέκκλισης και αυτή ήταν σε όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Εν πάση περιπτώσει το δικαστήριο θα απέρριπτε και κατ' ουσίαν τον ισχυρισμό των αιτητών. Το ζήτημα αφορά σε τεχνικό θέμα. Οι ειδικοί και στη συνέχεια η Αρχή ασχολήθηκαν με αυτό, θεώρησαν τις παρεκκλίσεις επουσιώδεις, έκριναν ικανοποιητικές τις εναλλακτικές λύσεις που προσφέρονταν και τελικά δεν απέκλεισαν οποιοδήποτε από τους προσφοροδότες. Δεν δικαιολογείται παρέμβαση του Δικαστηρίου προς υποκατάσταση της κρίσης της διοίκησης πάνω σ' αυτό το τεχνικό θέμα.

35 3. Το τελευταίο ζήτημα αναφέρεται στους λόγους που οδήγησαν στην επιλογή της προσφοράς των ενδιαφερομένων προσώπων.

40 Ο διαγωνισμός δεν αφορούσε στη συγκριτική οικονομική κατάσταση των προσφοροδοτών. Οι οικονομικές δυνατότητες του κάθε ενός υπεισέρχονταν στην εικόνα ως στοιχείο σχετικό, μόνο σε συνάρτηση προς την ικανότητά του να "φέρει εις πέρας το έργο" [βλ. παράγρ. 10(γ) των Οδηγιών προς τους προσφοροδότες]. Με δοσμένη αυτή την ικανότητα των αιτητών, με αναφορά και στην οικονομική τους κατάσταση, (βλ. σχετικά την έκθεση της Τεχνικής Επιτροπής), το κριτήριο της καλύτερης οικονομικής κατάστασης

των ενδιαφερομένων προσώπων που χρησιμοποιήθηκε, ήταν σαφώς εξωγενές και ανεπίτρεπτο.

Ισχύει το ίδιο και ως προς την πρόδοση σημασίας στο γεγονός ότι η ενδιαφερόμενη εταιρεία θα εκτελούσε και τις μηχανολογικές εργασίες. Η αποσύνδεση των μηχανολογικών από τις ηλεκτρολογικές εργασίες με την προκήρυξη ξεχωριστών διαγωνισμών, εξ ορισμού σημαίνει αποδοχή της δυνατότητας εκτέλεσης του έργου σύμφωνα με τα προδιαγραφέντα από διαφορετικούς προσφοροδότες. Από τη στιγμή δε που η προσφορά των αιτητών ήταν η χαμηλότερη και η καλύτερη, οι ίδιοι δε κρίθηκαν από κάθε άποψη ικανοί να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις που θα συνεπαγόταν η ανάθεση του έργου, ξέφυγε των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας της Αρχής η απόρριψή της για τέτοιο λόγο.

Είναι γεγονός πως η Αρχή δεν δεσμευόταν να αποδεχθεί τη χαμηλότερη προσφορά (βλ. παράγρ. 9(1) των Οδηγιών) αλλά αυτή η επιλογή δεν μπορεί να είναι αυθαίρετη. Η υπόθεση **Χαρίκλεια Χρίστου v. Δημοκρατίας** που επικαλέστηκαν οι αιτητές αλλά και η υπόθεση **Σαξεϊδης και Υιός Ατδ v. Δήμου Αθηαίνου** στην οποία αναφέρθηκαν οι καθ' ων η αίτηση, είναι σχετικές και θα μπορούσε εδώ να καταγραφεί και η παράγραφος 9(7) των Οδηγιών, σύμφωνα με την οποία, “η Αρχή θα κατακυρώσει το Διαγωνισμό στον προσφοροδότη του οποίου η προσφορά θα έχει αξιολογηθεί ως η χαμηλότερη και ο προσφοροδότης θα έχει κριθεί ότι δύναται να εκτελέσει το Συμβόλαιο ικανοποιητικά”.

Εν προκειμένω, η απόρριψη της προσφοράς των αιτητών κατά παραγνώριση της γνωμοδότησης των Συμβούλων, της Τεχνικής Επιτροπής, του Β' Διευθυντή Μεταφοράς/Διανομής και της Επιτροπής Προσφορών ήταν αυθαίρετη και η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Thermphase Ltd v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3780,

Εταιρεία Siemens A.G. v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1994) 4 Α.Α.Δ. 1966,

Παντελή v. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1020,

4 Α.Α.Δ. Ανδρέας Ηρακλέους Ηλεκτρ. Εγκατ. Λτδ. ν. Α.Η.Κ.

Γεωργίου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1127,

Γεωργίου ν. Επιστημονικού Τεχνικού Επιμελητηρίου Κύπρου (1995) 4 Α.Α.Δ. 2764,

5

I. and G. Electrical Services Ltd ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1996) 4 Α.Α.Δ. 975,

Platis ν. Republic (1978) 3 C.L.R. 384,

10

Dometakis ν. Republic (1988) 3 C.L.R. 1673,

Σαββίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 249,

15

Αντώνης Αναστασίου μέσω του πληρεξουσίου αντιπροσώπου του Χριστάκη Σαββίδη ν. Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού (1996) 4 Α.Α.Δ. 2440,

Χρίστου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2093,

20

Σαζεΐδης και Υιός Λτδ ν. Δήμου Αθηαίνου (1989) 3 Α.Α.Δ. 2237.

Προσφυγή.

25

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Α.Η.Κ. με την οποία κατακύρωσε την προσφορά για εκτέλεση ηλεκτρολογικών εργασιών στο ενδιαφερόμενο μέρος αντί στους Αιτητές.

Α. Λουκά, για τους Αιτητές.

30

Α. Δημητρίου για Γ. Κακογιάννη, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

35

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Η Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου ζήτησε προσφορές για την εκτέλεση των ηλεκτρολογικών εργασιών στα νέα περιφερειακά γραφεία της, στη Λευκωσία. Ανταποκρίθηκαν οι αιτητές, η ενδιαφερόμενη εταιρεία και άλλοι πέντε προσφοροδότες. Οι προσφορές αξιολογήθηκαν από τους Συμβούλους της Αρχής σε συνεργασία με τους αρχιτέκτοντες του έργου και από Τεχνική Επιτροπή που συστάθηκε ειδικά από λειτουργούς της Αρχής. Οι Σύμβουλοι, κατέληξαν πως “η πλέον συμφέρουσα και η καλύτερη προσφορά” ήταν εκείνη των αιτητών. Ομοίως και η Τεχνική Επιτροπή. Όπως έκρινε, η προσφορά των αιτητών ικανο-

40

ποιούσε τις απαιτήσεις της Αρχής και ήταν η χαμηλότερη. Ο Β. Διευθυντής Μεταφοράς/Διανομής της Αρχής εξέτασε το θέμα από εμπορικής πλευράς και συμφώνησε, την εισήγηση δε για κατακύρωση της προσφοράς στους αιτητές την υιοθέτησε και η Επιτροπή Προσφορών της Αρχής.

5

Εν τούτοις, το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής αποφάσισε (κατά πλειοψηφία) την κατακύρωση του διαγωνισμού υπέρ της ενδιαφερόμενης εταιρείας με το ακόλουθο σκεπτικό:

10

“Μελετήθηκε η έκθεση της τεχνικής επιτροπής μαζί με τη σύσταση της επιτροπής προσφορών που στάληκαν για τη συνεδρία ως Παράρτημα 2.

Ύστερα από συζήτηση, και σύγκριση των προσφορών, ο Αντιπρόεδρος έθεσε την εξής τροπολογία:

15

Να κατακυρωθεί ο Διαγωνισμός αρ. 282/1994 για την Υπεργολαβία Ηλεκτρολογικών Εργασιών για τα Νέα Περιφερειακά Γραφεία της Αρχής στη Λευκωσία στην Εταιρεία Α. & Π. Παρασκευαϊδης Λτδ., αντί του ποσού των Κ£357.000 γιατί δίνει τη βεβαιότητα ότι το έργο θα εκτελεσθεί με ακρίβεια και πλήρως χωρίς καθυστερήσεις λόγω της καλύτερης οικονομικής κατάστασης. Επειδή δε η ίδια Εταιρεία θα εκτελέσει και τις Μηχανολογικές Εργασίες του ίδιου κτιρίου θα υπάρχει καλύτερος συντονισμός στο έργο. Είναι πολύ σημαντικό είτε να υπάρχει βεβαιότητα στο ότι το έργο πρέπει να μὴ καθυστερήσει καθόλου λόγω του συνδυασμού του με το έργο SCADA.

20

25

Η τροπολογία υποστηρίχθηκε και τέθηκε σε ψηφοφορία.

30

Με έξι ψήφους υπέρ, δύο εναντίον και μία αποχή αποφασίστηκε να κατακυρωθεί ο Διαγωνισμός αρ. 282/1994 για την Υπεργολαβία Ηλεκτρολογικών Εργασιών για τα Νέα Περιφερειακά Γραφεία της Αρχής στη Λευκωσία στην Εταιρεία Α. & Π. Παρασκευαϊδης Λτδ., αντί του ποσού των Κ£357.000”.

35

Τώρα δε, στους ισχυρισμούς των αιτητών πως η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη γιατί στηρίχθηκε σε εξωγενή κριτήρια, η Αρχή αντιτείνει πως λήφθηκαν υπόψη στοιχεία που περιέχονταν στο φάκελο και πως, κάτω από τις περιστάσεις, η μή κατακύρωση του διαγωνισμού στους αιτητές, η προσφορά των οποίων δέχεται ότι ήταν η χαμηλότερη, ήταν εύλογα επιτρεπτή. Προτείνει, μάλιστα, πως δεν πρέπει καν να ασχοληθούμε με την ουσία αφού η

40

προσφορά των αιτητών δεν πληρούσε, όπως ισχυρίζεται τώρα, τις προδιαγραφές και, συνεπώς, δεν νομιμοποιούνται στην άσκηση προσφυγής. Και αυτό, παρά το γεγονός ότι, όπως επίσης δέχεται, η παρέκκλιση της προσφοράς των αιτητών από τους όρους, που αφορούσαν μόνο σε ορισμένα φωτιστικά, δεν θεωρήθηκε από τους ειδικούς αλλά και από την ίδια ότι ήταν τόσο σημαντική ώστε να αποκλειστούν. Και αφού τα ισχυρίστηκαν αυτά, στην εισήγηση των αιτητών πως η ενδιαφερόμενη εταιρεία θα έπρεπε να είχε αποκλειστεί γιατί η προσφορά της δεν ανταποκρινόταν στους όρους, παρέπεμψε στη νομολογία ως προς τις αρχές που διέπουν τον έλεγχο της ουσιαστικής κρίσης της διοίκησης πάνω σε τεχνικά θέματα. Για να καταλήξουν πως οι περισσότερες παρεκκλίσεις που επισημάνθηκαν στην περίπτωση της προσφοράς της ενδιαφερόμενης εταιρείας, που περιλάμβαναν και εκείνες των αιτητών, εύλογα θεωρήθηκε πως δεν ήταν ουσιώδεις.

Πρέπει να εξετάσω πρώτα το ζήτημα του εννόμου συμφέροντος των αιτητών. Οι αιτητές επικαλέστηκαν τις υποθέσεις *Thermphase Ltd v. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3780 και *Εταιρεία Siemens A.G. v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1966 στις οποίες επίσης προτάθηκε πως η προσφορά των αιτητών δεν ανταποκρινόταν στους όρους, ενώ οι καθ' ων η αίτηση την είχαν θεωρήσει ως έγκυρη και την εξέτασαν. Στην πρώτη, ο δικαστής Πογιατζής έκρινε πως δεν ήταν επιτρεπτό να αμφισβητεί και να αναιρεί τα δικά της ευρήματα η διοίκηση χωρίς να υπάρχει η προϋπόθεση της νόμιμης ανάκλησης. Διαφορετικά, το Δικαστήριο θα συνεργούσε στην παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης αφού την εν γένει συμπεριφορά της διοίκησης προς τους πολίτες πρέπει να χαρακτηρίζει η καλή πίστη, η ειλικρίνεια και η συνέπεια. Στη δεύτερη, στην οποία τον ισχυρισμό για έλλειψη εννόμου συμφέροντος την προέβαλε και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, είχα διακρίνει ευρύτερη αιτιολογική βάση του ίδιου αποτελέσματος. Οι καθ' ων η αίτηση πάνω στη βάση των εκθέσεων των ειδικών είχαν κρίνει τους αιτητές ως ανταποκρινόμενους προσφοροδότες και οποιαδήποτε διαφορετική τοποθέτηση θα παρέκαμπτε αυτή την υπέρ των αιτητών κρίση της διοίκησης. Αντικείμενο όμως της προσφυγής ήταν το κύρος της απόφασης για κατακύρωση του διαγωνισμού στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο και δεν υπήρχε δικαιοδοτική βάση για αναθεώρηση και ανατροπή, στο πλαίσιο της, της κρίσης ως προς εκείνη την πτυχή. Ούτε και θα μπορούσε να τεθεί ζήτημα παράλληλης ή ανεξάρτητης κρίσης του Δικαστηρίου πάνω στο ίδιο θέμα. Ως προς το επίδικο ζήτημα της προσφυγής οι αιτητές ήταν αποτυγχόντες και όχι αποκλεισθέντες προσφοροδότες. Η περίπτωση του αποκλεισμού προσφοροδότη και η προσβολή από

αυτόν της τελικής απόφασης με το επιχείρημα ότι η θεώρηση της προσφοράς του ως άκυρης δεν ήταν επιτρεπτή, διαφοροποιήθηκε. Επίσης διαφοροποιήθηκε η περίπτωση προσβολής του κύρους της κατακύρωσης για το λόγο ότι η προσφορά του επιτυχόντος προσφοροδότη δεν ανταποκρίνεται στις ουσιαστικές απαιτήσεις των όρων. 5

Οι καθ' ων η αίτηση δεν αντέταξαν διαφορετική άποψη. Υποστήριξαν μόνο πως οι πιο πάνω υποθέσεις διακρίνονταν επειδή, όπως εσφαλμένα αντιλήφθηκαν, σε εκείνες οι αιτητές είχαν αποκλειστεί ενώ στην παρούσα δεν αποκλείστηκαν. 10

Επανεξέτασα το θέμα και κατέληξα στο ίδιο αποτέλεσμα. Εντόπισα μάλιστα επιπρόσθετο στήριγμα στην απόφαση του δικαστή Νικήτα στην υπόθεση *Παντελής Αντωνίου Παντελή v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1020. (Βλ. επίσης *Δαυίδ Γεωργίου v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1127 και *Δαυίδ Γεωργίου v. Επιστημονικού Τεχνικού Επιμελητηρίου Κύπρου* (1995) 4 Α.Α.Δ. 2764). Στην υπόθεση εκείνη αποφασίστηκε πως η αμφισβήτηση της ευνοϊκής για τον αιτητή κρίσης του αρχηγού της αστυνομίας, στον οποίο ανήκε η διακριτική ευχέρεια, πως ήταν προάξιμος κατ' εξαίρεση, δεν αφαιρούσε από τον αιτητή το δικαίωμα να πλήξει το διορισμό άλλου. Το πιο κάτω απόσπασμα από τη σύνοψη των αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας 19, 86, 3028 και 4311/88 που υιοθετήθηκε, είναι σχετικό: 20 25

“.....η διαπίστωση της συνδρομής των τυπικών προσόντων στο πρόσωπο του αιτούντος μπορεί να γίνει και αυτεπάγγελτα από τον ακυρωτικό δικαστή, υπό την προϋπόθεση όμως ότι η συνδρομή αυτή προκύπτει αποκλειστικά από μία υφιστάμενη ήδη νομική κατάσταση ή βεβαιώνεται με ορισμένο δημόσιο ή άλλο έγγραφο και δεν συνάγεται από ουσιαστική εκτίμηση πραγματικών περιστατικών την οποία κατά νόμο ενεργεί η διοίκηση, προκειμένου να αξιολογήσει μίαν ιδιότητα, ικανότητα ή σχέση κλπ που επιτρέπει τη συμμετοχή του ενδιαφερομένου στη διαδικασία του διορισμού”. 30 35

Για να συνοψίσω, οι αιτητές κρίθηκαν έγκυροι προσφοροδότες και νομιμοποιούνται να προσφύγουν πάνω στη βάση αυτή. Για να κριθεί τώρα ότι η προσφορά τους δεν ήταν έγκυρη θα πρέπει να αναθεωρηθεί το εύλογα επιτρεπτό της κρίσης της Αρχής πως ήταν έγκυρη, πράγμα που δεν μπορεί να γίνει στο πλαίσιο της προσφυγής που ήσκησαν οι ίδιοι κατά της κατακύρωσης υπέρ του ενδιαφερομένου προσώπου. 40

Ο επιπρόσθετος ισχυρισμός των καθ' ων η αίτηση πως οι ίδιοι οι αιτητές άνοιξαν την πόρτα για εξέταση αυτού του θέματος αφού αμφισβήτησαν την εγκυρότητα της προσφοράς του ενδιαφερομένου προσώπου, παραγνωρίζει το δικαιοδοτικό ζήτημα όπως προσπάθησα να το διαγράψω. Επίσης παραγνωρίζει ότι στην υπόθεση *I. and G. Electrical Services Ltd v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1996) 4 Α.Α.Δ. 975 που επικαλέστηκαν, το γεγονός ότι οι αιτητές επιδοκίμαζαν τη διαδικασία που ακολουθήθηκε για να τεκμηριώσουν το έννομο συμφέρον τους ενώ ταυτόχρονα την αποδοκίμαζαν για να πλήξουν το κύρος της κατακύρωσης στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, κρίθηκε όχι ως λόγος για τον οποίο γενικά στερούνταν εννόμου συμφέροντος, αλλά για τον οποίο δεν νομιμοποιούνταν στην προσβολή ισχυρισμού για ύπαρξη τέτοιου λόγου ακυρότητας. [Βλ. σχετικά *Platis v. Republic* (1978) 3 C.L.R. 384, *Dometakis v. Republic* (1988) 3 Α.Α.Δ. 1673, *Σαββίδης και Άλλος v. Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 249 και *Αντώνης Αναστασίου από το Παραλίμι μέσω του πληρεξουσίου αντιπροσώπου του Χριστάκη Σαββίδη v. Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού* (1996) 4 Α.Α.Δ. 2440].

Θα εξετάσω λοιπόν την ουσία. Πρώτο θέμα είναι ακριβώς το αναφερόμενο στην ανταπόκριση της προσφοράς του ενδιαφερομένου προσώπου στους όρους. Ορισμένα από τα φωτιστικά της προσφοράς πράγματι, όπως διαπιστώθηκε, δεν ανταποκρίνονταν στις προδιαγραφές. Ίσχυε όμως το ίδιο και σε σχέση με όλες τις άλλες προσφορές που είχαν υποβληθεί, περιλαμβανομένης και εκείνης των αιτητών και υιοθετώ την αμέσως πιο πάνω κατάληξη του δικαστή Νικήτα πως, κάτω από τις περιστάσεις, στην ουσία οι αιτητές ανεπίτρεπτα επιδοκίμαζον και αποδοκίμαζον επί του ίδιου θέματος. Τα μη ανταποκρινόμενα φωτιστικά της προσφοράς των αιτητών ήταν λιγότερα αλλά εκείνο που έχει σημασία στο πλαίσιο των ιδιαιτεροτήτων του συγκεκριμένου διαγωνισμού είναι η φύση της παρεκκλίσης και αυτή ήταν σε όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Εν πάση περιπτώσει θα απέρριπτα και κατ' ουσίαν τον ισχυρισμό των αιτητών. Στην υπόθεση *I. and G. Electrical Services Ltd v. Αρχής Ηλεκτρισμού* (ανωτέρω), με αναφορά στην προηγούμενη νομολογία, συνοψίζονται οι αρχές. Όπως και εκεί, το ζήτημα αφορά σε τεχνικό θέμα. Οι ειδικοί και στη συνέχεια η Αρχή ασχολήθηκαν με αυτό, θεώρησαν τις παρεκκλίσεις επουσιώδεις, έκριναν ικανοποιητικές τις εναλλακτικές λύσεις που προσφέρονταν και τελικά δεν απέκλεισαν οποιοδήποτε από τους προσφοροδότες. Δεν θα μπορούσα να συμφωνήσω πως δικαιολογείται παρέμβαση του Δικαστηρίου προς υποκατάσταση της κρίσης της διοίκησης πάνω σ' αυτό το τεχνικό θέμα.

Το τελευταίο ζήτημα αναφέρεται στους λόγους που οδήγησαν στην επιλογή της προσφοράς των ενδιαφερομένων προσώπων, όπως τους παρέθεσα πιο πριν. Σύμφωνα με την έκθεση των Συμβούλων της Αρχής, οι αιτητές, αν και η νεότερη εταιρεία, “έχει να επιδείξει για τα τελευταία επτά χρόνια μεγάλο αριθμό αξιόλογων έργων”. Προστίθεται πως είναι μετρίου μεγέθους, πως ασχολείται αποκλειστικά με ηλεκτρολογικά έργα και πως “έχει εκτελέσει έργα παρόμοιου και μεγαλύτερου μεγέθους παγκύπρια”. Οι Σύμβουλοι κατέληξαν πως οι αιτητές έχουν την πείρα και τα προσόντα για να εκτελέσουν το έργο και γι’ αυτό, με βάση την ανάλυσή τους, προτειναν την προσφορά τους ως την “πλέον συμφέρουσα και καλύτερη”.

Σύμφωνα με την έκθεση της Τεχνικής Επιτροπής οι αιτητές έχουν πείρα σε παρόμοιας φύσης και αξίας εργασία και διαθέτουν το κατάλληλο προσωπικό που απαιτείται από τα έγγραφα προσφοράς καθώς και επαρκή εξοπλισμό για την εκτέλεση του έργου. Γι’ αυτό και εισηγήθηκαν την υπέρ τους κατακύρωση αφού η προσφορά τους ήταν η χαμηλότερη. Σημειώνεται επίσης πως οι αιτητές, όπως και οι άλλοι, κατέχουν “έγκυρο Πιστοποιητικό Ικανότητας και εγγραφής Ηλεκτρολόγου Μηχανικού Πρώτης Τάξης για εγκαταστάσεις με απεριόριστη ισχύ (χαμηλής και μέσης τάσης) και έγκυρη άδεια εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου απεριόριστου αριθμού σημείων, σύμφωνα με τους όρους του διαγωνισμού”.

Ο διαγωνισμός δεν αφορούσε στη συγκριτική οικονομική κατάσταση των προσφοροδοτών. Οι οικονομικές δυνατότητες του κάθε ενός υπεισέρχονταν στην εικόνα ως στοιχείο σχετικό, μόνο σε συνάρτηση προς την ικανότητά του να “φέρει εις πέρας το έργο” [βλ. παράγρ. 10(γ) των Οδηγιών προς τους προσφοροδότες]. Με δοσμένη αυτή την ικανότητα των αιτητών, με αναφορά και στην οικονομική τους κατάσταση, (βλ. σχετικά την έκθεση της Τεχνικής Επιτροπής), το κριτήριο της καλύτερης οικονομικής κατάστασης των ενδιαφερομένων προσώπων που χρησιμοποιήθηκε, ήταν σαφώς εξωγενές και ανεπίτρεπτο.

Ισχύει το ίδιο και ως προς την πρόσδοση σημασίας στο γεγονός ότι η ενδιαφερόμενη εταιρεία θα εκτελούσε και τις μηχανολογικές εργασίες. Η αποσύνδεση των μηχανολογικών από τις ηλεκτρολογικές εργασίες με την προκήρυξη ξεχωριστών διαγωνισμών, εξ ορισμού σημαίνει αποδοχή της δυνατότητας εκτέλεσης του έργου σύμφωνα με τα προδιαγραφέντα από διαφορετικούς προσφοροδότες. Από τη στιγμή δε που η προσφορά των αιτητών ήταν η χα-

μηλότερη και η καλύτερη, οι ίδιοι δε κρίθηκαν από κάθε άποψη ικανοί να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις που θα συνεπαγόταν η ανάθεση του έργου, ξέφυγε των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας της Αρχής η απόρριψή της για τέτοιο λόγο.

5

Είναι γεγονός πως η Αρχή δεν δεσμευόταν να αποδεχθεί τη χαμηλότερη προσφορά (βλ. παράγρ. 9(1) των Οδηγιών) αλλά αυτή η επιλογή δεν μπορεί να είναι αυθαίρετη. Η υπόθεση **Χαρίκλεια Χρίστου v. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 2093 που επικαλέστηκαν οι αιτητές αλλά και η υπόθεση **Σαζείδης και Υιός Ατδ v. Δήμου Αθηαίνου** (1989) 3 Α.Α.Δ. 2237 στην οποία αναφέρθηκαν οι καθ' ων η αίτηση, είναι σχετικές και θα μπορούσε εδώ να καταγραφεί και η παράγραφος 9(7) των Οδηγιών, σύμφωνα με την οποία, “η Αρχή θα κατακυρώσει το Διαγωνισμό στον προσφοροδότη του οποίου η προσφορά θα έχει αξιολογηθεί ως η χαμηλότερη και ο προσφοροδότης θα έχει κριθεί ότι δύναται να εκτελέσει το Συμβόλαιο ικανοποιητικά”.

10

15

20 Εν προκειμένω, η απόρριψη της προσφοράς των αιτητών κατά παραγνώριση της γνωμοδότησης των Συμβούλων, της Τεχνικής Επιτροπής, του Β΄ Διευθυντή Μεταφοράς /Διανομής και της Επιτροπής Προσφορών ήταν αυθαίρετη και η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη.

25

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή για να εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Η προσφυγή επιτυγχάνει, με τα έξοδα να υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή.